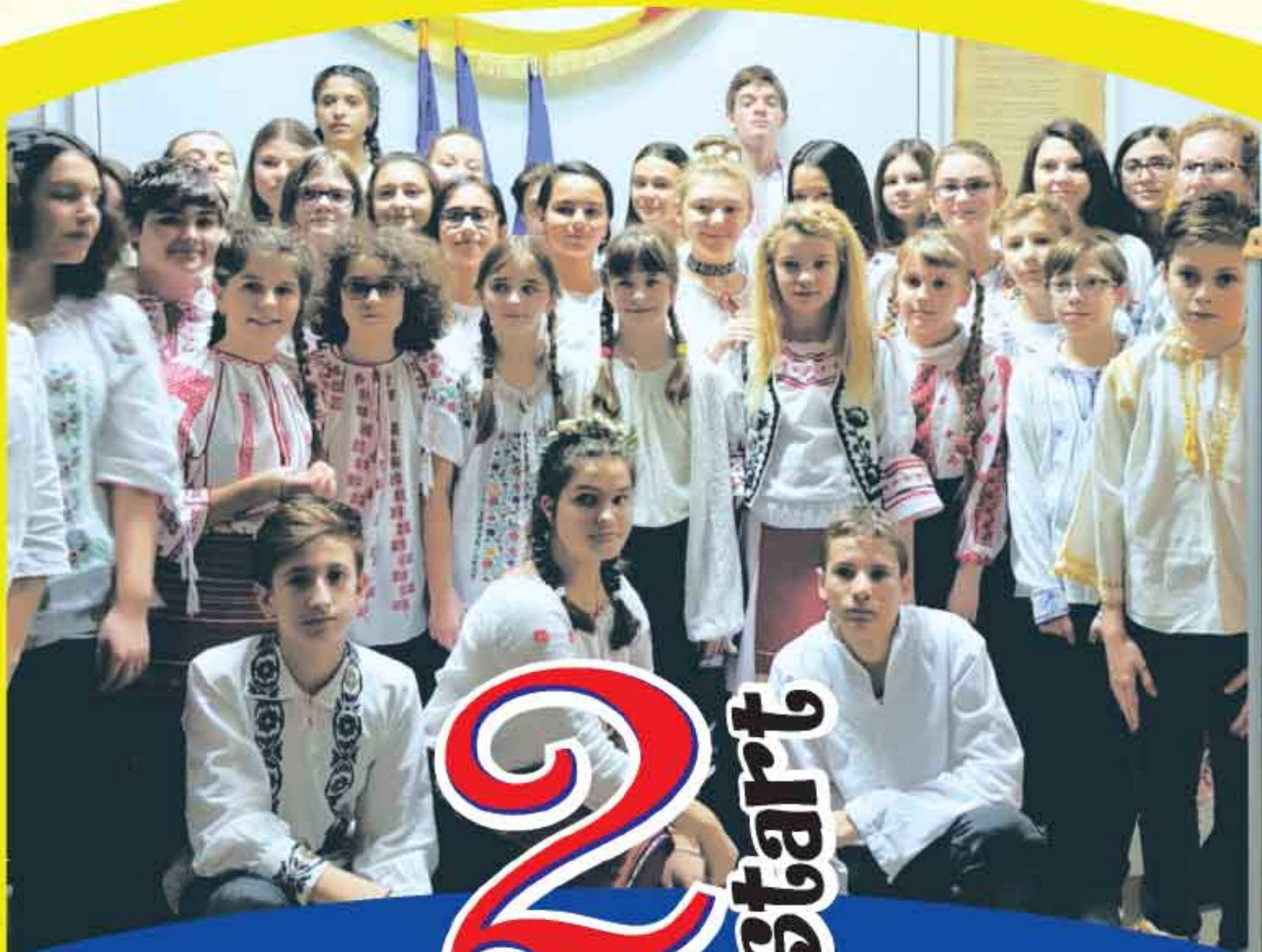

Centenarul **Mării Uniri**

ROMÂNIA

1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. Coman Angelica - coordonator	Enache Alexandra (clasa a VIII-a B)
Prof. Bondar Ancuța - coordonator	Udroiu Andreea (clasa a VIII-a B)
Prof. Vincene Mădălina	Balta Sibel (clasa a VIII-a B)
Prof. Ungureanu Marilena	Urdă Roxana-Luiza (clasa a VIII-a B)
Prof. Petre Maria	Dănilă Alexa Eugenia (clasa a VIII-a B)
Prof. Ardeleanu Mihaela	Stoicescu Laura (clasa a VI-a B)
Stoica Georgiana Alexandra (clasa a VI-a B)	Nemoianu Denisa (clasa a VI-a B)
Dinescu Maria (clasa a VI-a B)	Bodîrcă Teodora (clasa a VI-a B)
Pârtac Daria Amalia (clasa a VI-a B)	Stoica Georgiana (clasa a VI-a B)
Ungureanu Andreea (clasa a VI-a B)	Ungureanu Andreea (clasa a VI-a B)
Bondar Casian (clasa a VII-a B)	Cocoloș Dan Luca (clasa a V-a B)
Stancu Andreea (clasa a VII-a B)	Tudor Vincene (clasa a V-a B)
Vincene Andrada Ioana (clasa a VIII-a B)	Datcu Amalia (clasa a V-a B)
Ardeleanu Ștefan (clasa a VIII-a B)	Isidor Alexandru, Stoian Alexandru (clasa a VI-a B)
Stoica Alexandra (clasa a VIII-a B)	Nechifor Nicole Gabriela (clasa a VII-a A)
Drăghici Mihai (clasa a VI-a B)	Ungureanu Eduard (clasa a VII-a B)
Harnagea Ciprian Gabriel (clasa a VIII-a B)	Dinescu Maria (clasa a VI-a B)
Tudose Diana (clasa a VIII-a B)	

CUPRINS

Chestionarul "Ce reprezintă Centenarul Marii Uniri pentru noi?"	pag. 3
Articole ale cadrelor didactice și ale elevilor	pag. 5
Pașii înfăptuirii Marii Uniri - Mihai Viteazul, Mica Unire - Cuza și Marea Unire - 1 dec 1918	pag. 11
Olimpiada Națională de Istorie	pag. 23
Programul Național „Centenarul României”	pag. 25
Lecturiada elevilor - „D-apoi cum să nu fie, dac-o fost” decembrie 2017 - decembrie 2018 - Un secol de istorie și istorii	pag. 26
Din graiurile înaintașilor - „Proverbe și zicători”	pag. 29

Ce reprezintă Centenarul Marii Uniri pentru noi?

"Cred în sufletul meu cu tărie că România-i frumoasă:
E țara spre care bunicul meu a plecat într-o zi frumoasă,
Nemairăbdând că nu putea zice pe românește „casă”.
Tinere, tu, păstrează mereu în memorie
Eroii plecați spre inima țării, pentru unitate, nu glorie.
Ne arde în piept tuturor visul din inima Alba-Iuliei:
Anii 100 sunt anii tăi, Românie,
Românie frumoasă ce-o vei reclădi numai tu, tinere...”

Vincene Mădălina, prof. Limba și literatură română

"Centenarul trebuie să fie un moment de reflecție profundă a societății românești care să împletească fericit o sumarizare a progreselor realizate de România în cei 100 de ani scurși de la Marea Unire cu nevoia de a privi spre viitor și a proiecta, de ce nu, următorii 100 de ani. Ar trebui cu siguranță făcut un bilanț al ultimei sute de ani la care să ne raportăm la ceea ce noi, ca popor, am făcut bine, la ce am greșit, la ce putem îndrepta, continua. Acest bilanț trebuie să înceapă de la programul amplu de reforme ale României Mari, inițiat în vara anului 1917 cu promisiunile îndeplinite ale reformei agrare și acordării votului universal masculin, la rezoluția Unirii de la Alba Iulia, și să se termine cu bilanțul ultimelor trei decenii scurse de la Revoluția din 1989. Unde suntem, ce am reușit, ce nu am reușit și ce vom face pe viitor. Și poate dezbaterea privind proiecția viitorului este cea mai importantă. Ce fel de țară vrem să lăsăm moștenire urmașilor noștri? Cum va fi oare România următoarei sute de ani? De modul cum vom ști să marcăm centenarul Marii Uniri depinde și modul cum vom proiecta și imagina viitorul nostru ca națiune, cum vom construi România de mâine. Generațiile tinere, dar și cele care vor veni vor învăța de la noi, pe această cale, cum am cinstit memoria înaintașilor și ce realizări durabile am împlinit pentru a aminti de jertfele acestora. În acest fel și ei, la rândul lor, vor duce mai departe năzuințele acestui neam”.

Petre Maria, prof. Limba engleză

"În Anul Centenar mă gândesc la România strămoșilor noștri, dar și mai mult la acea Românie ce va fi construită de strănepoți, la patriotismul timpului prezent care nu trebuie lăsat să moară sub pretexte mărunte și trecătoare, la idealuri mari reaprînse și întreținute de credință, nădejde și dragoste de Dumnezeu, de oameni și țară”.

Ardeleanu Mihaela, prof. Religie

"Marea Unire reprezintă efortul susținut al românilor, de-a lungul timpului, de a nu uita că suntem români.
Dorința românilor de a înfăptui Marea Unire cerută de-a lungul timpului, indiferent de presupunerile realității. Ambiția românilor de a rămâne împreună timp de 100 de ani”.

Stoica Georgiana Alexandra (clasa a VI-a B)

"La 1 decembrie 1918 se unea Transilvania cu România, dar acest fapt istoric reprezintă, fără doar și poate, evenimentul principal al istoriei României și totodată realizarea unui deziderat al locuitorilor granițelor vechii Dacii. Aniversăm cu respect în fiecare an Ziua Națională a României la 1 decembrie, prilej de rememorare a jertfei înaintașilor și a luptei pentru constituirea statului național român".

Dinescu Maria (clasa a VI-a B)

"Marea Unire este ceva inexplicabil pentru mine. De multe ori m-am gândit cum au reușit acei oameni să lupte pentru țară, jertfindu-și viața, pentru ca România să devină un loc mai bun și mai frumos? Ei au vrut să răspândească pacea și liniștea dorită de românii de pretutindeni".

Pârtac Daria Amalia (clasa a VI-a B)

"Comemorăm 100 de ani de la evenimentul politic al anului 1918: desăvârșirea statului național român, realizată prin unirea provinciilor aflate sub stăpânire străină cu România. La început a fost unirea Basarabiei cu România (27 martie 1918), mai apoi unirea Bucovinei cu România (28 noiembrie 1918), iar în final unirea Transilvaniei".

Ungureanu Andreea (clasa a VI-a B)

"Pentru noi, românii, anul Centenarului este un moment de bucurie, pentru că românii au pus umăr de la umăr și teritoriile au fost recuperate din mâna imperiilor, dar și un moment de întristare pentru că nu toți românii de atunci sunt și astăzi în granițele României Mari, datorită pierderilor teritoriale din vara anului 1940. Mi-aș dori să fim cu toții ca la 1 decembrie 1918".

Bondar Casian (clasa a VII-a B)

"Marea Unire de la Alba Iulia reprezintă, în viziunea mea, evenimentul cel mai important al românilor pentru că își vedeau visul de secole împlinit, de a trăi liber într-un stat național unitar. România întregită s-a realizat într-un context istoric deosebit, prin trei momente successive, pe cale democratică, prin adunări cu caracter reprezentativ: unirea Basarabiei, a Bucovinei și a Transilvaniei cu România. Noi avem rolul de a duce mai departe ștafeta înaintașilor".

Stancu Andreea (clasa a VII-a B)

"Pentru mine acest an este cu totul și cu totul special pentru că am avut ocazia, prin participarea la Olimpiada Națională de Istorie, să ajung în orașul unirii, Alba Iulia și să cutreier locurile călcate de picioarele celor ce s-au adunat, cu mic, cu mare în cetate și au obținut unirea, unirea celei mai năpăstuite provincii românești, care își lua zborul spre mama sa, România. M-au impresionat locurile și adevărul istoric prezentat de oamenii de cultură din județul Alba, dar și cuvintele simple ale oamenilor care vor să reconstituie la 1 decembrie 2018 ceea ce s-a întâmplat la 1 decembrie 1918. Din cetatea unirii, sărbătorirea celor 100 de ani, de la recuperarea Transilvaniei, se simte în fiecare zi. În fiecare zi de atunci și până astăzi acei oameni se bucură de fiecare moment".

Vincene Andrada (clasa a VIII-a B)

2018 - anul Centenar al Marii Uniri

*Prof. Coman Angelica, Director al Școlii Gimnaziale
"Ioan Bădescu", Popești Leordeni*

Marea Unire de la 1 decembrie 1918 a fost și este o poruncă a istoriei. Români, anul acesta, celebrează împlinirea a 100 de ani de când sunt toți sub același steag și sub aceleași trăiri. Este o bună ocazie, anul acesta, de a face un pod peste timp, în încercarea de a simți și a trăi mai profund românește.

Marele istoric Nicolae Iorga s-a dedicat întru totul cauzei unirii și afirma următoarele: „Gândul nostru se duce mai ales către acei bieți săteni români, din văile Ardealului, de pe câmpiile mănoase ale Banatului și Ungariei, din Munții Maramureșului, care, ca ai lor și ai noștri, de același sânge, din preajma mănăstirilor Bucovinei, s-au dus să-și verse sângele pentru steagul care este al unuia și al altuia, dar al nației românești nu e” (N. Iorga, Războiul nostru în note zilnice, II, p. 91). Plângea soarta românilor aflați sub stăpânire străină. Eliberarea și unirea tuturor românilor era deopotrivă un act de dreptate națională, dar și un „act de dreptate socială”, deoarece „solidaritatea românească” trebuie fundamentată, într-o țară agrară, pe țărani stăpâni „pe pământul muncii și vitejiei lor”, stăpâni pe „moștenirea părinților și moșilor lor îndreptățiți”.

Ca o profecție, Iorga scria însă înainte ca războiul să se fi terminat: „E atâta de lucru, chiar după ce vom fi în munții Maramureșului și vom oglindi steagurile noastre în apele Tisei, încât nu o generație, ci generații întregi vor trebui să muncească”. Astfel, după încheierea războiului avea să se îplinească și visul românilor pentru că provinciile românești revin patriei mamă, România, binecuvântate de regele Ferdinand I.

„După Basarabia, după Bucovina, mai lipsea o piatră din cele mai scumpe: Ardealul cu ținuturile din Ungaria locuite de români. Azi ne-ați adus la această ultimă piatră a clădirii, care încoronează marea operă de unire. Putem privi cu încredere în viitor, căci temeliiile sunt puternice, bazate pe principii democratice, ce sunt o cheazășie pentru dezvoltarea firească a unei vieți sănătoase. Ele sunt cimentate prin credința nestrămutată a unui șir întreg de generații, de apostoli ai idealului național (...) Să consacram unirea gândurilor, unirea sufletelor, dar și unirea în muncă roditoare, prin strigătul: „Trăiască România mare, puternică și unită” au fost cuvintele Regelui Ferdinand, în ziua Marii Uniri de la 1 decembrie 1918.

Marea Unire de la 1 decembrie 1918 nu a rezistat în granițele de atunci, însă aceasta va trebui consolidată printr-o activitate complexă, permanentă, profundă, de durată, deoarece una este a ocupa un teritoriu, alta este a-l păstra militar și al treilea lucru, cel din urmă și cel mai însemnat, este a ști să-l menții, iar rolul nostru, de cadre didactice, este să le inspirăm elevilor acest sentiment de patriotism care să dăinuie peste timp.

1 decembrie 1918

Prof. Bondar Ancuța

Anul acesta românii de pretudindeni au onoarea istorică să sărbătorească 100 de ani de la Marea Unire. Columna istorică a fiecărui popor inscripționează pe ea o mulțime de date istorice unele mai importante ca celelalte. În cazul istoriei poporului român, columna istorică a acestuia, înscrie la loc de cinste data de 1 decembrie 1918. Este ziua în care neamul românesc ajunge să se integreze în hotarele lui firești ale Daciei străbune.

Ziua de 1 Decembrie 1918 vine ca o împlinire a unui drum istoric punctat de jertfe, de sacrificii, de izbânzi și înfrângeri, un drum al așteptărilor, al speranțelor. Ziua de 1 Decembrie 1918 este ziua unirii fraților cu frații, a românilor din Basarabia (27 martie 1918), din Bucovina (28 noiembrie 1918), din Ardeal, Banat, Crișana, Maramureș cu patria mamă, România (1 decembrie 1918).

Mesajul istoric a fost transmis încă din timpul lui Mihai Viteazul. Momente înălțătoare pentru împlinirea acestui mesaj istoric, au fost fără îndoială: Unirea Principatelor Române din 24 ianuarie 1859, „Războiul de Independență” din 1877-1878 și neîndoielnic Războiul pentru reîntregirea neamului din 1916-1918. La capătul acestor momente, românii și jertfele lor ajung să trăiască la Chișinău, la Cernăuți și la Alba Iulia izbânda izbânzilor, prin unirea lor cu patria mamă.

Această Unire a fost posibilă datorită suprapunerii a două elemente: pe de o parte dorința românilor de realizare a statului național unitar român, iar pe de altă parte apariția unui moment internațional favorabil creat la sfârșitul Primului Război Mondial, când Imperiul Țarist și cel Austro-Ungar s-au destrămat. Suntem moștenitorii celei mai importante comori ale neamului, așa că nu trebuie să-i uităm pe cei care s-au jertfit pentru ca noi să fim apărătorii de neam și țară.

Să cinstim pe făuritorii statului național unitar român!

Să cinstim poporul român – adevăratul făuritor al acestui strălucit act istoric!

Să nu uităm niciodată jertfelnicia și înțelepciunea celor care au luptat și au lucrat pentru unitatea națională, rege și regină, oameni politici, ierarhi, cler și popor!

Astăzi, suntem datori și onorați în același timp să-i omagiem pe cei care s-au dovedit cei mai bravi apărători ai neamului românesc, care au făcut ca România să fie alături de popoarele civilizate ale Europei.

Fie ca pilda lor să ne dea curaj și încredere în forțele noastre de a merge mai departe pe firul istoric al columnei românești!

"România este patria noastră și a tuturor românilor.
E România celor de demult și-a celor de mai apoi
E patria celor dispăruți și a celor ce va să vie."

Barbu Ștefănescu Delavrancea

Gânduri...

*Ungureanu Marilena,
prof. Limba și literatura română*

Au trecut 100 de ani de la Marea Unire pecetluită de înaintașii noștri în 1918...

Sentimentele care mă încearcă sunt diferite ... pe de o parte mândrie, pe de altă parte revoltă... Și astăzi ca și acum 100 de ani, și parcă dintotdeauna, românii sunt despărțiți, sub stăpâniri străine...

Îmi vine să strig ca și cei de odinioară: „Înainte copii ai României! Înainte peste Carpații noștri! Răbdarea a luat sfârșit! A sunat ceasul mâniei lui Dumnezeu și a noastră, înainte copii, peste trupurile dușmanilor, să trecem ca un fluviu turburat și năvalnic! Să trecem - înainte la Ardealul nostrum îndoliat - A sunat ceasul!”, îndemna numai cu 7 zile înaintea începerii luptelor, adolescentul Popescu N. S. Alexandru, elev în clasa VIII-a din Albeni-Gorj, în ziarul „Unirea Neamului” din Târgu Jiu.

„Treziiți-vă sau poate ați uitat,/ Că voi sunteți urmașii de-ai lui Mihai,/ Porniți un uragan neașteptat,/ În chiote și ropote de cai!” îndemna pe ostași tânărul poet Sterian Dobrescu la 24 august 1915, căci: "Eu sunt orfanul care plânge,/ Acolo în satul meu din deal,/ Sunt țipătul muiat de sânge,/ Al văduvelor din Ardeal", se adresa poetul ardelean Octavian Goga, la 9 aprilie 1916 în volumul de poezii „Cântece fără țară”.

„Ne-a risipit furtuna pe drumul pribegiei,/ Și nu mai știm de-ai noștri, nici ei de noi nu știi/ Cu gândul doar, pe negre întinderi de pustiu,/ Ne căinăm ca orbii, învorbura urgiei.” (Alexandru Vlahuță, „În zile grele”).

Ceva mă face să mă „trezesc”... vreau să mă simt mândră de originea mea și de neamul meu... atâția și atâția oameni valoroși...nici nu știu la cine să mă opresc mai întâi... la Ștefan cel Mare? la Mihai Viteazul? La Nicolae Iorga? La Constantin Brâncuși? La cine?

Avem atâtea modele de români care au luptat pentru patrie sau care au făcut cunoscut numele țării noastre în întreaga lume, încât trebuie (da, trebuie, neapărat) să lăsăm deoparte delăsarea și dezamăgirea, să ne cunoaștem valorile și să ne dorim să devenim „valori”...

Români, puneți mâna pe arme! Pe armele înțelepciunii, pe armele iubirii de patrie și de neam, pe armele respectului și bunăvoinței și faceți-vă strămoșii mândri!

Pași spre Marea Unire

Ardeleanu Ștefan (clasa a VIII-a B)

Ideea de unire a fost provocarea domnitorului Petru Rareș de a redobândi independența țării, accentuată de dominația otomană.

Dar, la sfârșitul veacului al XVI-lea, Mihai Viteazul, domnitorul Țării Românești obține câteva victorii remarcabile împotriva turcilor (Călugăreni, Giurgiu) și încearcă să refacă, cu prețul vieții, frontul antiotoman, printr-o acțiune spectaculoasă: unirea celor trei țări românești. Cu acordul împăratului Rudolf al II-lea, Mihai a pătruns în 1599 în Transilvania și, prin victoria de la Șelimbăr, asupra lui Andrei Bathory, a intrat în Alba Iulia proclamându-se domn al Transilvaniei. Apoi, în primăvara anului 1600, Mihai l-a alungat din Moldova pe domnitorul filopolon, Ieremia Movilă. Cele trei țări românești erau unite sub același sceptru. Unirea înfăptuită nu a rezistat, iar la probușirea ei au contribuit Polonia, Imperiul Habsburgic și cel Otoman, precum și nobilimea maghiară din Transilvania.

Două veacuri mai târziu, ideea de unire apare din nou. După revoluția din 1848, condițiile interne nu erau favorabile unirii, iar în 1849, prin Convenția încheiată între Rusia și Turcia la Balta Liman, autonomia Principatelor Române a fost restrânsă și mai mult. Însă condițiile externe aveau să fie favorabile datorită războiului Crimeei (1853-1856). Rusia este înfrântă în acest război, iar prin Congresul de Pace de la Paris, marile puteri restituie Moldovei județele din sudul Basarabiei. Ministrul de externe francez, Alexandru Walewski susține ideea unirii românilor, dar opoziția Turciei, Austriei, Angliei a dus la hotărârea ca adunările ad-hoc din cele două principate să discute acest lucru. În Moldova alegerile au fost falsificate și reorganizate, dând câștig de cauză unioniștilor și l-au ales pe A. I. Cuza domn în Moldova, la 5 ianuarie 1859. La 24 ianuarie 1859 este ales domn și al Țării Românești și astfel unirea țărilor se realizează, iar în 1862, Principatele Unite adoptă oficial numele de România.

În veacul următor, încheierea Primului Război Mondial a creat un cadru favorabil pentru rezolvarea vechilor probleme ale Europei. Se recunoaște dreptul la autodeterminare a popoarelor, iar pentru români acest fapt a însemnat împlinirea speranțelor de a fi uniți.

Prima provincie care s-a unit cu patria mamă a fost Basarabia. La Chișinău, în octombrie 1917 s-a ales un Sfat al Țării, ca organ suprem conducător, iar pe 27 martie 1918 se votează unirea Basarabiei cu România. Drept răspuns pentru ocuparea teritoriului fără acordul Rusiei, Lenin confiscă tezaurul românesc, încredințat spre păstrare guvernului rus în 1917, din teama ca acesta să nu cadă în mâna Puterilor Centrale care înaintau spre București, după înfrângerea armatei Române la Turtucaia.

A doua provincie care îi revine României a fost Bucovina. La Cernăuți, pe 28 noiembrie 1918, se proclamă unirea acesteia cu România.

A treia provincie, Transilvania, a fost cel mai greu de recuperat, deoarece negocierile cu ungurii eșuaseră, astfel că la 1 decembrie 1918 Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, redactează "Rezoluția Unirii" și consfințește formarea noului stat, România Mare.

Marea Unire

Stoica Alexandra (clasa a VIII-a B)

Unirea de la 1 decembrie 1918 este cea mai mare sărbătoare a românilor de pretutindeni, este Ziua Națională a României de după căderea regimului comunist.

Primul pas spre Marea Unire a fost făcut, concret, pe 24 ianuarie 1859, când Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor în Moldova și Țara Românească, eveniment cunoscut de Mica Unire a românilor.

Următorul pas a fost obținerea independenței față de Imperiul Otoman, fapt care s-a și întâmplat în Războiul de Independență din 1877-1878, apoi aderarea la Tripla Alianță (1883), recuperarea Cadrilaterului (1913) în cadrul Războaielor Balcanice și ultimul pas, participarea la Primul Război Mondial pentru a-și recupera celelalte teritorii (Basarabia, Bucovina, Transilvania).

Deși războiul se declanșase în 1914, România a fost neutră timp de doi ani, când în 1916, sub comanda regelui Ferdinand intră în război de partea Antantei (Rusiei). Participarea României la acest război nu a fost deloc ușoară, dar mobilizarea soldaților a fost remarcabilă în vara anului 1917, când la Mărăști, Mărășești și Oituz se obțin cele mai importante victorii ale frontului estic. După ieșirea Rusiei din război, România va încheia cu Puterile Centrale Pacea de la București, de către primul ministru Alexandru Marghiloman, foarte grea pentru noi, deoarece se cedau teritorii și se concesionau: petrolul, grâul, pădurile, însă fără a fi recunoscută de regele Ferdinand I.

La 28 octombrie 1918, România reintră în război de partea Antantei, dar ostilitățile încetează prin armistițiul încheiat de Germania cu Antanta la Compiègne. Încheierea războiului a creat un cadru favorabil pentru rezolvarea vechilor probleme ale Europei. Pentru noi, românii, aceasta a însemnat împlinirea speranțelor de a uni într-un singur stat toate teritoriile aflate sub stăpânire străină. România Mare a luat naștere prin efortul conjugat al populațiilor românești din provinciile aflate până atunci sub stăpânire străină și al intervențiilor diplomatice ale Regatului României pe lângă Congresul de pace de la Paris.

Astfel, Basarabia a fost prima provincie care s-a unit cu patria mamă. La 27 martie 1918, Sfatul Țării de la Chișinău a votat unirea Basarabiei cu România. A doua provincie recuperată a fost Bucovina. Pe 28 noiembrie 1918, Congresul General al Bucovinei a proclamat unirea cu Regatul României. Ultima provincie recuperată a fost Transilvania. În septembrie 1918 Partidul Național Român a adoptat documentul "Declarația de autodeterminare a popoarelor" și a fost înaintat Parlamentului de la Budapesta. După eșecul negocierilor cu maghiarii s-a luat hotărârea convocării, la Alba Iulia, a unei Mari Adunări Naționale. Prin Rezoluția Unirii, adoptată în cadrul adunării, s-a desăvârșit formarea statului național unitar român, la Alba Iulia.

Pe plan internațional, noul statut politico-teritorial al României a fost recunoscut prin tratatele încheiate la Conferința de pace de la Paris (1919-1920).

Tezaurul României la Moscova

Bondar Casian (clasa a VII-a B)

România era intrată în Primul Război Mondial de partea Rusiei, după doi ani de neutralitate. În 1917 două treimi din Regatul român, Muntenia și Dobrogea, sunt ocupate de trupele germane, austro-ungare, bulgare și turcești și puse sub guvernământ militar german, condus de generalul Mackensen. Curtea Regală, Guvernul, Parlamentul, instituțiile statului s-au mutat la Iași, iar armata se va reorganiza cu sprijinul Franței, prin intervenția generalului Henry Berthelot. Datorită acestei situații, România își trimite tezaurul către Rusia pentru a fi protejat de Puterile Centrale care amenințau ocuparea întregului teritoriu național, iar Rusia s-a dovedit protectoare, pentru că nici astăzi, după 100 de ani nu l-a returnat în totalitate, fiind învăluit într-o tăcere de aur.

Acesta includea tezaurul Băncii Naționale a României, valori aparținând unor diverse bănci românești private, societăți comerciale, persoane particulare, colecții de artă- tablouri semnate de Grigorescu, Amann și Luchian, bijuterii, arhive – odoarele mănăstirilor din Moldova și Muntenia, etc. Averele țării au fost trimise în două tranșe spre Rusia. În decembrie 1916, au plecat către Moscova 1738 de casete cu aur ale BNR, în valoare de aproximativ 315 milioane lei (cifra exactă – 314.580.456, 84 lei), adică 91,32 tone, care au fost încărcate în 17 vagoane de tren. În iulie 1917, a plecat al doilea transport: în trei vagoane de tren au fost încărcate 188 de casete ale Băncii Naționale, care cuprindeau: aur, în valoare de 574 523,57 lei, adică 0,16 tone, și titluri, efecte, valori, depozite, parte din arhive și cărți, actele sale. Astfel, în total, în primul și în cel de-al doilea transport s-au aflat 91,48 tone aur. Protocolul româno-rus, de garantare a tezaurului pe perioada transportului și a depozitării, semnat pe 14 decembrie 1916, a pecetluit soarta tezaurului românesc.

Contextul confiscării acestui tezaur a fost cel în care România se bucura de recuperarea Basarabiei. Intervenția trupelor române în Basarabia a fost considerată de Lenin, noul conducător al Rusiei din urma revoluției bolșevice, ca o primă intervenție a Antantei împotriva Rusiei și rupe legăturile diplomatice cu România. Tezaurul românesc rămâne sechestrat de sovietici.

România a încercat în cadrul conferințelor de pace de după încheierea Primului Război Mondial să recupereze tezaurul de la regimul bolșevic, dar fără succes. Timp de aproape un secol, conducerea statului român a încercat să recupereze tezaurul de la ruși. Eforturile palide și refuzul categoric al Moscovei au făcut ca restituirile să fie nesemnificative. Abia după Al Doilea Război Mondial, România a reușit să recupereze Cloșca cu Pui de Aur și câteva tablouri semnate de Nicolae Grigorescu. Dar în niciuna din aceste două restituiri (1935, 1956) n-a fost vorba de Tezaurul Băncii Naționale a României.

Guvernatorul Băncii Naționale, Mugur Isărescu, a declarat de nenumărate ori că Banca Națională a României și guvernul român, indiferent de orientarea ideologică, nu a renunțat niciodată la recuperarea tezaurului românesc de la Moscova și face în continuare toate demersurile pentru ca valorile înstrăinate în timpul Primului Război Mondial să revină acasă.

**PAȘI MICI
spre
MAREA UNIRE**

Mica Unire a domnitorului Alexandru Ioan Cuza - 24 ianuarie 1859

Atunci și acum

Tudose Diana (clasa a VIII-a B)

Toți cu sufletul pentru unire
Moldova și Țara Românească
Cuza a luptat pentru a noastră contopire
Prin fapte, nu doar să vorbească.

Ziua de 24 ianuarie 1859
Va rămâne în inimile noastre
Noi sperăm că și vouă
Vă e drag de originile voastre.

În urma unor adunări Ad-hoc
S-a-ntâmplat tot la Paris
N-a fost ușor deloc
Dar Cuza a împlinit un vis.

Toți spun că e cea Mică
Și-n decembrie, cea Mare
Lăsați-i să zică
Dar vă rog, nu-i dați uitare!

Unirea e acum departe
Mult timp a trecut
O graniță ne desparte
De ce-am pierdut.

Moldova noastră dragă,
A fost luată de lângă noi
Doar puțin, apoi întreagă
Nu cred că vine înapoi.

Mica Unire

*Isidor Alexandru,
Stoian Alexandru
(clasa a VI-a B)*

Pe când Cuza ne-a unit,
Vântul sufla în geamuri,
Și poporul s-a mărit,
Cu Moldova și Țara Românească.

Bunicul stă lângă sobă,
Și povestește încetișor,
Cum Cuza nostru luptă,
Pentru al nostru drag popor.

Noi, copiii României,
Știm ce avem de apărat,
Și jurăm la toți strămoșii
Că păstrăm ce ne-au lăsat.

Mica Unire a României

*Udroiu Andreea
(clasa a VIII-a B)*

Cuza ne-a făcut Unirea
A dat neamului prezența.
Dorobanții ne-au dat vieții
Pentru veci independența.

Mai înainte Mihai Vodă,
Ce de nimeni biruit
A luptat și într-o țară
Pe toți frații ne-a unit.

Noi, copiii României
Știm ce-avem de apărat,
Și jurăm tuturor strămoșilor
Să păstrăm ce ne-a lăsat.

Putere în unitate

*Tudose Diana
(clasa a VIII-a B)*

Cuza a înfăptuit
Mica noastră unire,
Iar dezbinarea a devenit
Doar o vagă amintire.

Zilei de douăzeci și patru,
El i-a dat însemnătate
Și ne-a învățat un lucru:
Puterea stă în unitate.

A făcut-o cum se cuvine
Poate și din mărinimie,
A făcut-o pentru tine,
Dulce Românie!

Moldova și Țara Românească
S-au unit într-un singur nume
Ce-ncepea să înflorească
Pentru viitor și pentru lume.

Nu-i doar unirea unui stat,
Vorbim despre unirea tuturor.
Totul s-a întâmplat
Pentru noi, pentru popor.

Românii și Unirea

Balta Sibel (clasa a VIII-a B)

Subjugați de secole,
Despărțiți frate de frate
Chiar și de al lor Dumnezeu,
Românii din patru regate
s-au unit să strige tare:
"Noi vrem libertate!"
"Noi vrem să ne unim cu țara!"
Dând mâna frate cu frate.

Alba-Iulia a fost martoră la legământ,
Străzile au vuit de fericire,
Steagurile-n vânt s-au unduit,
Și român de pretutindeni
Marea Unire au săvârșit.

Mica Unire

*Drăghici Mihai
(clasa a VI-a B)*

Iată Cuza a venit,
Țările el le-a unit,
Moldova și Țara Românească
Pentru glia stămoșească.

Noi, români din patru zări
Ne-am unit în trăiri
Din suflet și din simțiri
Cu scopul unei înfrățiri.

Cu toții simțim la fel
Sunt neamuri vrem, nu vrem
Avem istorie comună
Și putere împreună.

Azi, în istorie am scris
O altă pagină am deschis,
Haideți, fraților, să dăm mână cu mână
Pentru patria română!

Valahii și moldovenii

*Stoicescu Laura,
Nemoianu Denisa
(clasa a VI-a B)*

Valahii și moldovenii
S-au unit în calea vremii,
În ianuarie 1859
Să facă o țară nouă.

Românii prin voința lor,
L-au pus pe Cuza domnitor
În cele două țări surori
Sub mândru steag cu trei culori.

De atunci cu toții sărbătorim,
În țara pe care o iubim
Unirea Principatelor
Și nașterea unui popor.

Alexandru Ioan Cuza

Cocoloș Dan Luca (clasa a V-a B)

Cuza în Moldova s-a născut
Și acolo a devenit domnitor
În Țara Românească a devenit cunoscut,
Și domnitor în țara românilor.

Unirea a înfăptuit,
Adică Moldova s-a unit cu Țara Românească
Iar pentru țară numele "România" a adoptat,
Și a creat o țară frumoasă, de te lasă mască.

Pentru Cuza

*Datcu Amalia
(clasa a V-a B)*

Cuza ca tine nimeni nu-i
Și nici nu va mai fi
Un mare domnitor
Bun, cinstit nu trădător.
Dragă Cuza, eu îți zic
Tu multe ai reușit
Și pe noi tu ne-ai unit.

Cu Moldova un vecin
Și mai mari am devenit
Mai puternici, mai cinștiți,
Mai buni și mai reușiți.
Dragă Cuza eu îți spun,
Că ai fost un om bun
Mica Unire ai înfăptuit,
Pe noi ne-ai alcătuit.

Dragă Cuza,

*Tudor Vincene
(clasa a V-a B)*

Dragă Cuza,
Al nostru erou,
Dacă domnitor nu erai,
Țara nu o mai uneai.

În Iași te-ai născut,
Dar la București tu ai văzut
O țară la fel de frumoasă
Ca cea în care ai crescut.

Îți mulțumesc, dragă Cuza,
Țara de azi n-ar fi existat
Dacă un domnitor ca tine
Această țară n-ai fi unit.

Mica Unire

*Enache Alexandra
(clasa a VIII-a B)*

Cuza a înfăptuit Unirea,
România este moștenirea.
Respectat a fost mereu,
N-a lăsat țara la greu.

Hora să o jucăm cu foc
Cu toții la un loc,
Faceți hora cât mai mare
La o mare sărbătoare!

Și Vodă ne-a apărat
Lupte grele a îndurat,
Mereu ne-a ajutat
Țara în picioare a stat.

Unirea lui Cuza Vodă

*Vincene Andrada Ioana
(clasa a VIII-a B)*

Unirea a-nfăptuit-o Cuza
Viteazul nostru domnitor,
Moldova, Țara Românească
Două surori și un popor.

Și-au dat atunci mână cu mână,
Și-n horă alături au jucat,
Toți cei cu inima română
Neamul și țara au apărat!

Munteni și moldoveni degrabă
Uniți în cuget și-n simțiri
Au înfruntat atunci Imperii,
Pentru copii, nepoți, martiri.

Mica Unire

*Drăghici Mihai
(clasa a VI-a B)*

Iată Cuza a venit,
Țările el le-a unit,
Moldova și Țara Românească
Pentru glia stămoșească.

Noi, români din patru zări
Ne-am unit în trăiri
Din suflet și din simțiri
Cu scopul unei înfrățiri.

Cu toții simțim la fel
Sunt neamuri vrem, nu vrem
Avem istorie comună
Și putere împreună.

Azi, în istorie am scris
O altă pagină am deschis,
Haideți, fraților, să dăm mână cu mână
Pentru patria română!

MAREA UNIRE

de la

1 decembrie 1918

Țară mică, trecut mareț

Diana Tudose (clasa a VIII-a B)

Să uităm de-acest război
Și cumva să ne-mpăcăm,
Căci unirea ne așteaptă
Când și noi o așteptăm.

Ne-au considerat prea mici,
Trădători neimportanți,
Dar noi am uitat de frici
Când la luptă am fost participanți.

E-adevărat, suntem o țara mică,
Dar in Decembrie n-a mai contat,
V-am arătat că ce ne doboară ne și ridică,
De aceea, pe întâi ne-am unificat.

Teritoriile ne-au fost luate,
Doar o parte, nu chiar toate;
Deși asta se dorea,
Nici pe departe unirea.

Multe tratate de pace,
Multe lovituri în piept
Pentru România ce încă se reface,
Pentru-a deveni un stat de drept.

Frații noștri-s peste tot în jur
Lângă noi sau prea departe
Dar un lucru rămâne sigur:
Cândva am fost aceeași țară, de aceeași parte.

În 1918, precis,
S-a-ncheiat războiul pentru voi,
Dar anul are mai mare însemnătate pentru noi
Căci ni s-a înfăptuit unirea, iar alte orizonturi ni s-au deschis.

Drumul parcurs

*Urdă Roxana-Luiza
(clasa a VIII-a B)*

Spre al nostru mândru nume, am luptat necontenit
Am spart pietre, am spart suflet
Am spart sufletul din mine, să ajung unde am dorit.

Nu-i ușor să ai în mână, arma neagră de ucis,
Înarmați cu gloanțe oarbe și cu sufletul petriș.
Am pornit spre mărăție, să devenim auziți
Azi, a noastră Românie, s-a făcut de neînvins!

Cu greu am ajuns aici, dragă Românie
Cu lacrimi în ochi, n-a fost niciodată bine.
Cu steagul sus am pornit spre glorie,
Mâncând pământul și-alergând ca vântul.

Cu julituri în genunchi, mi-am spus:
"Nu mă voi opri până nu sunt sus!"
Tacticile grele, mintea fiind curată
Am ajuns și sus, unde-am fost odată.

Fii ai bravilor soldați

Dănilă Alexa Eugenia (clasa a VIII-a B)

Aș vrea să-mi iau înapoi fiica, Basarabia
Și s-o strâng la piept, alături de Bucovina
Sora mea, Transilvania, hai să ne ținem de mână!
Pentru ca toți suntem la fel și-avem limba română.

Nene lancule, cântă-ne: "Noi suntem români!"
Amintește-ne că suntem, aici, în veci stăpâni.
Sunt câmpiile noastre și munții tot ai noștri
Nu, nu-nțeleg alții ce caută- plecați în munții voștri!

Transilvania e una și noi al ei popor vom fi,
Când suntem fiii bravilor eroi ce niciodată n-au îngenunchiat,
Toate mă fac să mă-ntreb cine-a băgat frica-n noi
Și de ce frații mei mă privesc, acum, cu ochi străini și goi,

Dar stiu, că nu e prea târziu să ne facem alt viitor
Știu că bătrânii vor să ridicăm, sus, sfântul nostru tricolor
Așa că, fratele meu, ridică-te-n picioare pentru onoare
Și fi român adevărat, chiar dacă doare cel mai tare!

Ne-am unit

*Bodîrcă Teodora, Stoica Georgiana,
Ungureanu Andreea (clasa a VI-a B)*

Ne-am unit astăzi cu toții
Să dăm piept în piept cu sorții,
Împreună și mereu,
Când va fi drumul mai greu.

Domnul nostru să trăiască,
Poporul să-l veselească
Să avem parte de bine,
Griji și temeri mai puține.

Acum gata, hai la treabă
Hai să ne-apucăm degrabă
Împreună să muncim
Țara să ne-o îmbogățim.

Și de-or fi vremuri mai grele,
Triste, grele sau funebre,
Le vom înfrunța și trece
Ca apa unui râu rece.

A noastră Românie

*Urdă Roxana Luiza
(clasa a VIII-a B)*

Acum îi spunem Unire,
Faptelor de acum mulți ani,
Nu mulți știu ce reușire
Avea loc pe al nostru plai.

Știm cu toții că a fost greu
Să luptăm fără oprire,
Gândul ne-a zburat mereu
Către a noastră, dragă Românie.

Să zburăm părea ușor,
Până să vedem și moartea
De dușmani nu ne-a fost dor
Luptând pentru toată libertatea.

Pentru a noastre țărișoare
A fost greu să punem mâna
După atâția ani de teroare
Să formăm țara română.

România, țara mea

*Nechifor Nicole Gabriela
(clasa a VII-a A)*

România, țara mea
Mereu mă mândresc cu ea
Portul nostru românesc,
Din suflet îl pomenesc.

Mândră ca o primăvară,
Asta ești tu, draga mea țară,
Cer albastru ca al tău
Nu găsesc pe lume eu.

Sângele ce-mi curge-n vene,
Este aur pentru mine
Pentru că vine de la tine
Dragă Românie!

Pământul strămoșesc

*Dănilă Alexa Eugenia
(clasa a VIII-a B)*

Măicuța transilvăneancă, taică moldovean
Sătui să audă "n-avem", sătui să facă foamea,
Sătui să piardă ziua, să le rămână seara,
Împachetează într-o noapte și pleacă departe .

Aici rămân bătrânii... ce strâng în brațe poze
Să nu uiți asta, aici trec anii, parcă milenii toți așteaptă
Cu noi de sărbători când au zis că o să mai treacă
Și asta-i atmosfera în țara asta întreagă.

Dar țara asta întreaga oare va mai fi vreodată?
Oare Carol reușește sau este totul în zadar?
La fel ca hainele, se duc și se rup, foile din calendar
Și oamenii se duc, se duc.

Deci care-i planul, unde te duci, pe unde treci?
Cum petreci vremea ce ți-a mai rămas să o petreci?
Când n-avem timp de stat pe loc, aici mereu viața-i o fugă.
Iar sordații își doresc o Românie întreagă.

Cadou ceea ce scriu, nepoții mei să ia aminte,
Că orice ar fi, pământul strămoșesc nu se vinde!

Dulce Românie...

Bodircă Teodora (a VI-a B)

De astăzi pentru vecie
Te vom numi Românie.
De astăzi pentru totdeauna
Ești patria noastră, ești una.

Nimic nu ne mai stă în cale,
Nimic din lumea asta mare!
1 decembrie – ce zi sfântă!
Lumea se bucură și cântă.

Hai Basarabie! Hai Bucovină!
Și Transilvanie, scumpă vecină,
Să ne unim concomitent,
Într-un regat independent.

De azi ne vom numi români,
Și vom trăi aici stăpâni
Pe-aste meleaguri roditoare
Pân' se va sfârși astă lume mare!

România mea

*Ungureanu Eduard
(clasa a VII-a B)*

Patria mea cea mai frumoasă,
Este locul unde eu mă simt acasă.
Pe oriunde aş cutreiera,
Tot timpul mă întorc la ea.

Patria mea are şi munţi şi mare,
Păduri verzi cât poţi privi în zare.
Pentru ea, străbunii noştri au murit,
În războaie, chinuri grele au pătit.

Îţi doresc să fii iubită,
De locuitorii tăi cinstită,
Să fii ferită de duşmani,
România , "La mulţi ani!"

Pentru tot ceea ce sunt, îţi mulţumesc,
Românie, ţară scumpă, te iubesc!

Unirea

*Dinescu Maria
(clasa a VI-a B)*

Unirea este floarea
De mii de ani grijită
De neamul românesc.

Ciobanii călători peste munte
Sub asprul lor cojoc o încălzesc.
Ţăranii aplecaţi pe glie
Cu roua suferinţei o stropesc.

Muncitorii cu braţe-ncordate
În zilele noastre o-ntăresc.
Scritorii cu pană şi toc
O altoiesc pe al nostru noroc.

Dragi soldați!

*Harnagea Ciprian
(clasa a VIII-a B)*

Dragi soldați, sunteți eroi!
Când viața o dați pentru noi
Soldați bravi și neînfricați
Cu drag, țara o apărați!

Pe ploi și pe ninsori
Cu steagul în mână,
Plecați la război
Și nu vă dați înapoi.

Voi vă luptați din răsuperi,
Pentru pacea acestei țări,
Fără tun, fără fum,
Pentru un viitor mai bun!

Olimpiada Națională de Istorie

Alba Iulia 2018

Vincene Andrada (clasa a VIII-a B)

Anul acesta, după cum bine știți, sărbătorim împlinirea a 100 de ani de la înfăptuirea Marii Uniri. Marea Unire de la Alba Iulia, moment petrecut la 1 decembrie 1918, a schimbat harta României pentru totdeauna. Astăzi, data de 1 decembrie este un simbol al tuturor românilor, fiind Ziua Națională a României. Sărbătorim, așadar, un eveniment unic în viața fiecăruia dintre noi.

Vă provoc să realizați un mic test. Întrebați pe oricine vă iese în cale, care sunt primele lucruri ce îi vin în minte despre județul Alba și veți auzi, aproape la unison: „cetatea”, „Unirea”, „Mihai Viteazul”. Adică Alba Iulia, pentru că fiecare dintre cele trei reprezintă orașul pe harta țării.

Nu știu câți dintre dumneavoastră, cei care-mi citiți acum gândurile așternute pe această coală de hârtie, ați avut șansa să vă aflați pe urmele istoriei. Nu știu dacă ați avut șansa să călcați pe drumul pe care au călcat, cu sute de ani în urmă, strămoșii noștri, cei care ne -au lăsat cel mai de preț dar: ROMÂNIA MARE.

Nu știu dacă ați privit cerul, care are aici o nuanță de albastru diferită de cea cu care suntem obișnuiți, stând pe o bancă în frumosul parc din cetatea Unirii. Însă, știu un singur lucru: dacă nu ați făcut toate acestea până acum, trebuie neapărat să vă rezervați timp să vizitați Alba Iulia!

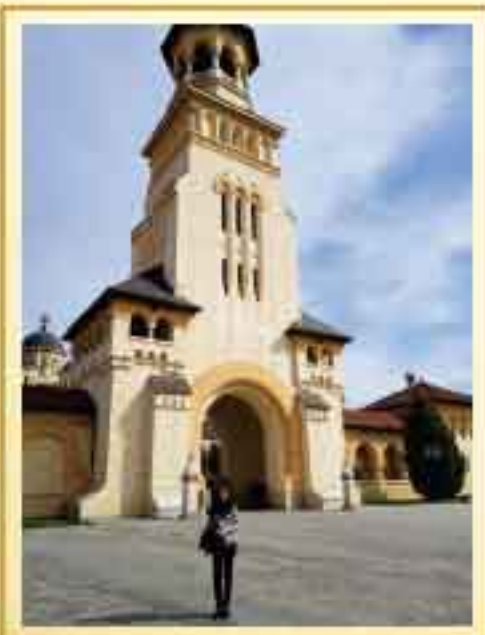
Eu am descoperit toate aceste lucruri atunci când, pentru prima dată, cu ocazia participării la Olimpiada de Istorie, faza națională, am pus piciorul în Cetatea Alba Carolina.

Aici, pulsațiile istoriei sunt vii, iar dintre oameni, nu există nici măcar unul care să nu cunoască întregul istoric al cetății. Am avut parte de o experiență minunată, care m-a făcut să uit, pur și simplu, de emoțiile care nu îmi dădeau pace, pentru că știam că, pe lângă vizitarea acelor locuri foarte frumoase, trebuia să susțin și o probă scrisă. Pentru că Alba Iulia înseamnă istorie, iar istoria înseamnă locuri și momente, dacă ajungeți aici, eu vă doresc să puteți vizita Muzeul Unirii și Sala Unirii.

Iar acum la final vă voi dezvălui un mic secret: în mica noastră plimbare prin Sebeș, un orașel încărcat de istorie la fiecare pas, am aflat că anul acesta, fiind anul centenar, cei din zonă își doresc să refacă cadrul Marii Uniri de la 1 decembrie 1918 și chiar vor merge pe străzile ce vorbesc o limbă numai de ei știută, ținând în mâini steagul din anul 1918. Adică steagul de 100 de ani de România Mare.

Bătrâna cetate Alba Iulia are multe de povestit. Nu sunt poate cele mai atrăgătoare lucruri, dar cu siguranță sunt cele reale care, bineînțeles, dau culoare.

Veniți în capitala de suflet a românilor, unde manuscrisele cu cerneală de aur și aleile de piatră din șanțurile cetății definesc orașul de la un capăt la altul al istoriei!

Programul Național "Centenarul României"

Ne apropiem cu pași repezi de aniversarea a 100 de ani de la Marea Unire din 1918. Acest an este cunoscut de elevii școlii noastre, drept anul trimfului idealului național, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte, sacrificii umane, materiale pentru făurirea statului național unitar.

Cu acest prilej, unic, elevii claselor „V-VIII” sunt implicați în Programul Național „Centenarul României” sub coordonarea doamnelor profesor Coman Angelica, Bondar Ancuța și Vincene Mădălina. Acest program este unul cultural-educativ și cuprinde 6 activități naționale ce se desfășoară pe întreaga durată a anului 2018.

Activitățile programului au scopul de a sărbători împlinirea celor 100 de ani de la Marea Unire, concomitent cu formarea în rândul elevilor a ideilor generale privind locurile, evenimentele și personalitățile Marii Uniri.

Formarea deprinderilor de cercetare individuală și în echipe și îmbogățirea culturii generale prin concentrarea atenției asupra unor teme complementare programelor școlare, sunt elemente esențiale pentru dezvoltarea competențelor specifice, a valorilor și atitudinilor cetățenești ale elevilor, a sentimentului de apartenență la comunitatea locală și a conștiinței naționale.

Elevii trebuie învățați că istoria nemului românesc este ea însăși o lecție de viață, voință și iubire. Călăuziți de aceste fapte am propus participarea la acest program al "Centenarului Unirii" și credem în puterea acestuia de a uni și a călăuzi spirite.

Dorim, ca prin modul în care sunt abordate cele 6 activități, să-i determinăm pe copii să înțeleagă semnificația acestei zile importante, să trezim sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, să descopere valorile morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate.

Școala Gimnazială „Ioan Bădescu” participă la
LECTURIADA ELEVILOR „D-apoi cum să nu fie, dac-o fost”

decembrie 2017-decembrie 2018

UN SECOL DE ISTORIE ȘI ISTORII

Lecturiada elevilor, „Un secol de ISTORIE și Istorii”, este un concurs tematic online și „față în față”, organizat anual în cadrul programului „Cercuri de lectură” de Asociația Profesorilor de Limba și Literatura română „Ioana Em. Petrescu” (ANPRO) în parteneriat cu școli și instituții culturale din întreaga țară. Ca în cazul edițiilor precedente, accentul se va pune nu pe spiritul de competiție, ci pe împărtășirea unor experiențe de lectură/scriere cu rol formator și pe crearea sentimentului de apartenență la aceeași comunitate de cititori.

Tema din acest an, „Un secol de ISTORIE și istorii”, o continuă pe cea a celor două ediții precedente, de aceea o punem sub genericul comun, „D-apoi cum să nu fie, dac-o fost”, cu accentul pus acum pe coexistența/ suprapunerea istoriei „mari”, consemnate în documentele oficiale cu/pe istoriile „mici” ale noastre și ale familiilor noastre care s-au desfășurat în acest ultim secol pe fundalul unor evenimente majore ca Marea Unire, cele două războaie mondiale, comunismul, revoluția din '89, emigrația etc.

Centenarul României Mari (1918-2018)

Sărbătorim împreună istoria prin recenzii de carte

Vincene Andrei (a VIII-a B)

„Evadare din Lagărul 14” – Blaine Harden

Nu mă neliniștește numărul 14, vârstă pe care o să o îndeplinesc eu curând! Nu mă neliniștește nici termenul „lagăr”, ci mă tulbură teribil gândul că povestea evadării din Lagărul 14 este adevărată ...

Cartea despre care vă vorbesc este mărturia unui om născut deținut, născut fără libertate... Deși știm că ne naștem egali, liberi, cu dreptul la alegeri și greșeli, Shin se naște într-un lagăr nord-coreean de deținuți politici, atât mama cât și tatăl său fiind condamnați. Nu a avut măcar o idee despre ce înseamnă lumea de dincolo de sârma ghimpată a lagărului 14. Nu trăiește nicio speranță, nicio bucurie, decât gândul "bun" că poate a doua zi va primi mâncare și nu va fi bătut de gardienii care se comportau de parcă deținuții ar fi animale, dobitoace fără grai.

După ce mama și fratele său încearcă într-o noapte să evadeze, informația este interpretată greșit de către autorități, el fiind torturat într-o închisoare subterană secretă (chiar pus pe cărbuni încinși), până când se află că, de fapt, Shin a spus adevărul și că nu era un complice al mamei și al fratelui său.

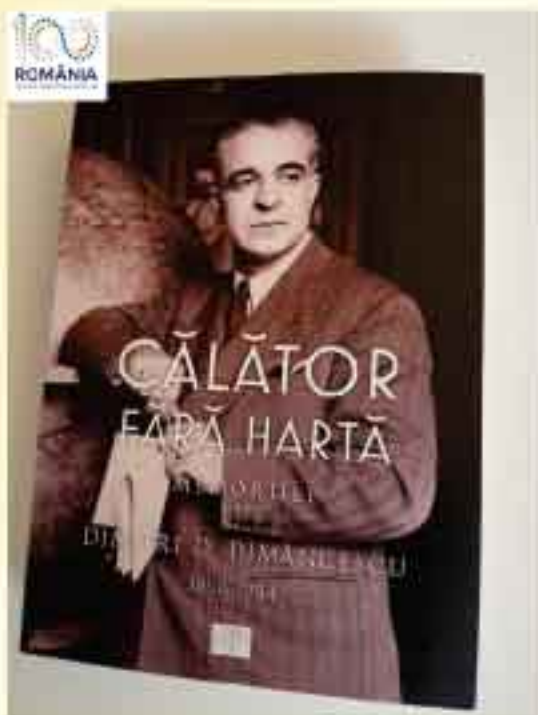
Este adus să fie martor la execuția prin împușcare a fratelui său și la spânzurarea mamei lui, întâlnindu-se cu tatăl său care fusese, de altfel, și el torturat... Faptele amintesc teribil de fenomenul Pitești și troturile până la dezumanizare.

Când devine major (mai mult decât toată viața mea și toți acești ani în lagăr!...), este repartizat să lucreze la o fabrică de confecții, unde află de la un coleg „la prima generație” (adică dintre cei care nu fuseseră născuți acolo) de lumea de afară, că există o lume afară, o lume altfel. Împreună cu acesta reușește să ajungă lângă gardul conectat la înaltă tensiune și, printr-un noroc inimaginabil, după ce Park moare electrocutat, reușește să evadeze și să ajungă în China.

După momentul când ajunge în Coreea de Sud, Shin învață să fie om, învață să aibă sentimente și trăiască alături de alții în societate...

Am primit să citesc cartea aceasta, ca un răspuns la întrebările mele „Cum era pe vremea comunismului?”. Am citit, m-am cutremurat, mai ales, la gândul că lumea "Fermei animalelor" sau cea din "Jocurile foamei" a existat. Și în această lume teribilă au trăit bunicii și străbunicii noștri - e o poveste adevărată...

„Călător fără hartă” - Memoriile lui Dimitri D. Dimăncescu (1896-1984)

Cartea „Călător fără hartă” arată că există oameni cu soarta binecuvântată. Dimitri D. Dimăncescu a fost o persoană despre care secolul al XX-lea nu a vuit, nu a ținut titlurile gazetelor vremii și nu are lecții de istorie dedicate în manuale.

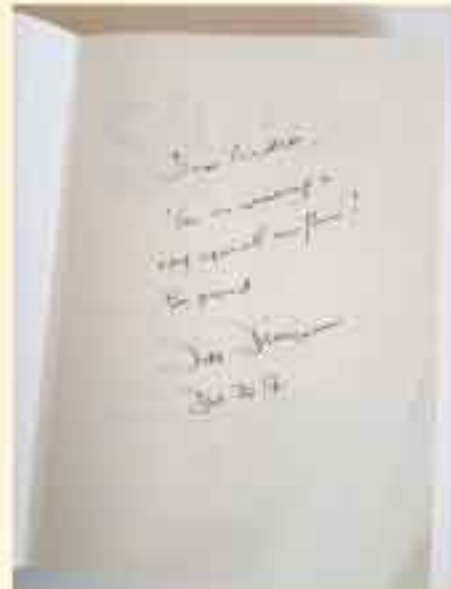
Dimitri D. Dimăncescu a fost cel care a înființat prima asociație de cercetași din România, cu încurajarea ministrului educației de la acea vreme, un membru fidel al acestei asociații fiind prințul Carol al II-lea. După ce Primul Război Mondial izbucnește, prințul Carol îl sfătuiește să se înroleze în Divizia 1 Cavalerie și este repartizat în regimentul Cicliști, un "nou" vehicul militar, la acea vreme.

Participă la bătălia de la cota 789 din Pasul Vâlcan, în care tranșeele se mai pot vedea și astăzi. Sunt pagini de istorie trăită viu: „Așteptând să se întunece, ne-am târât până pe creastă, unde se afla un pâlț de scaieți. Am rămas culcați, cu fața spre inamic, fără să ne mișcăm sau să vorbim. Când s-a crăpat de ziuă, la o sută de metri în fața mea stătea un soldat german, culcat pe burtă, cu fața înainte. Concomitent, ne-am luat puștile, am schimbat o privire și am tras.” Soldatul german moare, dar Dimitri este și el rănit grav la picior și, printre răniții spitalului din Bacău, este și el vizitat de Regina Maria, care discuta cu afecțiune cu fiecare.

După recuperarea parțială, participă la bătălia de la Oituz, unde iese învingător. Câteva informații oferite de spionajul britanic, fac ca Dimitri să participe la distrugerea sondelor de petrol de la Ploiești, pentru ca inamicul să nu le mai poată folosi. După ce nemții se retrag din București, deoarece Armata franceză urma să sosească, Dimitri Dimăncescu, împreună cu câțiva prieteni, asigură ordinea orașului rămas fără conducători. Fiind apropiat de prințul Carol al II-lea, a ajuns pe post de curier diplomat în America și se înscrie la Institutul de Tehnologie Carnegie (chiar dacă știa doar un cuvânt în limba engleză: yes) și absoluește cu cea mai mare notă.

Ajunge diplomat la Washington, menținând în tot acest timp prietenia cu Carol al II-lea, devenit de curând Rege, și Dimitri ajunge să aibă sarcini în legătura dintre cinematografia de la Hollywood și cea din România. În anii '30 a fost numit consul în California și, apoi, la Londra.

Trecutul există pentru ca noi să ni-l amintim. Dimitri D. Dimăncescu a fost nu un om renumit sau important, ci un om care a întâlnit în viață mulți oameni importanți, un om care a fost în "linia întâi" a istoriei României pe care o citești și o trăiești odată cu el.

Din graiurile înaintașilor...

"Pentru a trăi o viață care ți-a fost dată, ești dator să o meriți atât ca om, cât și ca neam în fiecare clipă".

- Mihai Viteazul în discurs după intrarea triumfală în Alba Iulia (31 octombrie 1599)

"Români! Unirea este îndeplinită. Naționalitatea Română este întemeiată... Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți Patria, veți ști a o întări. Să trăiască România!"

- Alexandru Ioan Cuza

"Eu cunosc o horă și mai frumoasă, hora în care să se țină de mână toți pământeni, și ortodocși, și catolici, și armeni, și fără a se uita la deosebirea religiilor, pe care le poate judeca numai Dumnezeu, toți legați prin aceleași drepturi și îndatoriri, prin același interes, prin aceeași dragoste față de țară, să joace hora României unite și autonome".

- Mihail Kogălniceanu

"Uniți-vă cu noi, frați de dincolo de Milcov, peste undele lui vă întindem brațele, dorind cu înfocare a vă da sărutarea frăției și a libertății. Munteanul și moldoveanul sunt toți români, sunt frați, o singură nație; uniți-vă cu noi... Să ne dăm mâna ca niște frați și să ne ajutăm unii pe alții. Uniți, vom fi tari; uniți vom sta împotriva oricărui vrăjmaș al libertății noastre... Vă dăm sărutare de frate. Trăiască libertatea! Trăiască România!"

- C.A. Rosetti

"Când un neam întreg gândește cu singur gând și inimile a milioane de oameni palpită de o singură simțire – oare, este putere omenească care să-i stea împotriva? Chiar de-ar fi o astfel de putere vrăjmească, înaintea voinței suverane a milioane de suflete înfrățite într-un cuget și o simțire trebuie să se închine".

- Nicolae Iorga

"E necesară o cărmuire conștientă, unitară și specifică. Datoria noastră este să fondăm statul național, dacă nu vrem să fim acoperiți de disprețul lumii civilizate. Cu atât mai mult avem dreptul să prețuim unirea, cu cât știm sigur, că aici a fost leagănul românismului".

Iuliu Maniu

"Eram datori să venim noi la voi, azi, când voi trăiți zile atât de grele. Noi am pornit din țară străină, dar am pornit cu un singur gând: să mergem acasă. De aceea drumul nostru nu era decât unul singur, înainte. Și mergând înainte vom birui! Vom birui, pentru că nu sunt așa de înalți Carpații cât ne sunt inimile de înălțate!"

- Victor Deleu

"Istoria românilor ne arată că unirea a fost totdeauna țelul cel mai dorit al lor. Ori de câte ori viitorul a surâs României, fiii ei nu au lipsit de la a aspira către unire".

- Ion Ghica

"În dimineața zilei de 1 Decembrie, orașul Alba Iulia, de la gară până în vârful cetății era ticsit de mulțime. Și tot mai veneau trenuri încărcate cu țărani și șoselele erau împestrițate de căruțe, călăreți și pietoni. În fruntea fiecărui grup erau drapelele naționale tricolore. Nici nu-ți puteai închipui, că în aceste zile de încheiere a războiului și a unei epoci de persecuție a tot ce era românesc, cum au putut răsări ca din pământ atâtea flamure tricolore românești. Dar însuflețirea omenească ce nu poate crea?"

- Tiron Albani

"Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția ei stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera niciunui om politic, a niciunui guvern, a niciunui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan țâșnit cu putere din străfundurile conștiinței naționale, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit".

- Florin Constantiniu

"Moldova, Transilvania și Muntenia nu există pe fața pământului. Există o singură Românie: există un singur corp și un singur suflet, în care toți nervii și toate suspinele vibrează unul către altul".

- Bogdan Petriceicu Hașdeu

"Tăria și puterea unui popor, vaza sa, politica sa cumpănită, nădejțile sale, prezentul și viitorul său zac în unirea națională... lubiți-vă și apărați-vă unul pe altul, cunoașteți că sunteți frați și aceasta e naționalitatea".

- George Barițiu

"Unirea este singura temelie statornică a edificiului viitorului nostru; fără dânsa, ce se va clădi va fi clădit pe nisip".

- Dimitrie C. Brătianu

"Unirea tuturor românilor într-un singur stat este cea mai firească pretenție a civilizației".

- Vasile Goldiș

"Unitatea României, nu este nici opera unui om, nici a unei provincii, nici a unei generații. Ea este rezultatul luptelor susținute vreme de veacuri de cei mai buni fii ai poporului românesc. Unitatea noastră națională a fost cimentată nu numai de sângele soldaților noștri, dar și de suferințele intelectualilor și scriitorilor care începând din veacul al XV-lea au îndurat pentru ideile lor temnița și deportațiunea. Ei sunt promotorii mișcării și luptelor care au reușit să ajungă în fine la această împlinire de mult visată".

- Ioan Lupaș

"Te binecuvântează, iubită Românie, țara bucuriilor și durerilor mele, frumoasă țară, care ai trăit în inima mea și ale cărei cărări le-am cunoscut toate. Frumoasă țară pe care am văzut-o întregită, a cărei soartă mi-a fost îngăduit să o văd împlinită. Fii tu veșnic îmbelșugată, fii tu mare și plină de cinste, să stai veșnic falnică printre națiuni, să fii cinstită, iubită și pricepută".

- Regina Maria

Proverbe românești:

- Unirea biruiește pe cel mai tare dușman.
- Unirea face puterea.
- Unde-s mulți, puterea crește.
- Nu exista forță fără unire.
- Prin unire cetățile mici se dezvoltă, prin dezbinare și cele mai mari se distrug.
- Unirea leagă și oameni și țări.
- Toți vâslim pe aceeași corabie.
- Minunile sunt săvârșite de către oamenii uniți.

Revista 2 Start
Școala Gimnazială „Ioan Bădescu”
Popești-Leordeni, Strada Școlii Nr.6,
Județul Ilfov
077160
ISSN 2247-1596

